

ת"פ -

פ"מ 2/22

בפני ועדת הבחירות המרכזית

פ"מ 3/22

לכנסת ה 22

המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה

ליהדות מתקדמת ע"ר 580282853

באמצעות עו"ד ארז לחובסקי ואח'

רחוב דוד המלך 13, ירושלים

המבקש

טל: 026203323 פקס: 02-6256260

נגד

המשיב

ברוך מרזל. ת.ז.

ובעניין שבין:

סיעת העבודה

באמצעות עו"ד יובל מור מוסלי ואח'

מרחוב שפע /, תל אביב, 6701318

המבקשת

טל: 0356077745 פקס: 035607770

נגד

המשיב

ברוך מרזל. ת.ז.

תגובת המשיב לבקשות למנוע את השתתפותו כמועמד לכנסת ה 22

מוגשת בזאת תגובת המשיב ברוך מרזל לבקשות לפסול את מועמדותו לכנסת ה 22 הן של המרכז הרפורמי והן של סיעת העבודה. בשל קוצר הזמן והעובדה כי בין הגשת הבקשה לתגובה עברו להם ימים ספורים ובהם שבת ותשעה באב מוגשת התגובה בקצרה, בסיום התגובה יובא תצהירו של הח"מ ובכל מקרה לעניין הזווית המשפטית נבקש להפנות לתגובת עוצמה יהודית ועו"ד איתמר בן גביר, שהגישו תגובה נפרדת:

1. דין בקשת מפלגת העבודה להידחות על הסף בהעדר תצהיר שמאמת את עובדות כתב הבקשה.
2. באשר לבקשת המרכז הרפורמי המדובר בבקשה שמוגשת על ידי גוף בעל אינטרס פוליטי, המבקש להתערב התערבות פוליטית, ומן הראוי שהיו נוהגים בניקיון כפיים ומפרטים את האינטרסים שלהם בהגשת בקשות אלה.

3. בהזמנות זאת אציין כי ערב לפני הגשת הבקשה עודכנתי שהיועץ המשפטי לממשלה הדליף לתקשורת כי הוא לתת חוות דעת שאני מנוע מלהתמודד בבחירות: נבצר מבינתי להבין מדוע היועץ המשפטי לממשלה לא השכיל לחכות לתגובתי ולמעשה המסר כאן הוא מסר של משחק מכור: היועץ המשפטי נותן חוות דעת עוד לפני ששמע את תגובת הצד השני...
4. בכל מקרה באשר להשקפת עולמי, אבקש לציין כי איני גזען איני שונא ערבים בשל היותם ערבים, כמו כן הייתי בעבר לפני שנים רבות פעיל בתנועת כך, אולם עזבתי את התנועה ביום שהוצאה אל מחוץ לחוק ולמעשה היא כבר לא קיימת שנים כל כך רבות וארוכות.
5. אבקש לציין כי חלק גדול מהחומרים שהוגשו, עמדו בפני ועדת הבחירות ובית המשפט העליון בא.ב. 1096/15 **המטה למאבק בגזענות נ' מרזל** ולכן אין כל מקום לשוב ולחזור ולהגישם. כך לדוגמא מעבר לכך שבכל הכבוד העובדה שלא לחצתי את ידו של השופט גובראן – לא מטעמים גזעניים אלא בשל כך ששיצא נגד חיילי צהל ונגד עם ישראל – איננה רלוונטית ושקוף הניסיון להלהיט את דעת השופטים נגדי, הרי שלא ברור איך מגישים חומרים אשר עמדו בפני הוועדה בשנת 2015 וכעת לאחר מספר שנים נוספות מנסים להגישם שוב....
6. כמובן שכפי שנכתב בסעיף 174 לעתירה, כל הטענות המבוססות על כתבות, אין להן גיבוי ראייתי לכך שהדברים אכן נאמרו, או שנאמרו כפי שנטען בכתבות – אין להן כל משקל ממשי. כך פסק בית המשפט העליון בעתירה בענייני.
7. מכל מקום בזמן הקצר שהיה לי ועברתי על החומרים בעיון רב, אני מודה כי יש דברים שהייתי צריך לסגן בצורה שונה, והמשמעות שלהם כאשר אני קורא אותן היא המשמעות הלא נכונה שלא רציתי ליצור ושאיני אינני מסכים איתה.
8. אבקש להדגיש בנושא זה שאני לא חושב שכל הערבים הם אויבים, יש ערבים שהם נאמנים למדינה ואינם תומכים בטרור, אויב אצלי איננו קשור לדת או לאום ויש גם יהודים שהם מבחינתי בגדר אויבים.
9. מהחומר שלפני ברור לי שהיו לי פליטות פה, ודברים שאני מתנגד להם שנאמרו על ידי בשל טעות בניסוח, בחוסר תשומת לב. כמו כן יש לציין כי המרכז הרפורמי בעל האמצעים האדירים הגיש תמצית של התמצית מאלפי הופעות שלי / פרסומים, ומכאן ברור שמה שהוגש הוא חלק קטן מאוד ממה שמתרחש בשטח וחזקה על אנשי המרכז שאם לא הביאו את כל אותם אלפי ההרצאות / שיחות שמתפרסמים גם הם באינטרנט הרי שאין בהם דבר.
10. **חשוב גם להבין שבכל מקרה הדברים נאמרו על ידי כאזרח רגיל, ולא כנציג ציבור כאשר אני מצהיר כאן שלא אשתמש בביטויים מהסוג שהשתמשתי בהם – ושאניני מסכים איתם – כשאהיה חבר כנסת** (על חשיבות הצהרה זו ראו בא.ב. 1806/19 אביגדור ל יברמן נ' עיסוואי פריג – בעניין עופר כסיף).
11. מכאן להתייחסות ספציפית ואפתח בעתירת המרכז הרפורמי:
- כתבות ישנות (לפני 2015) שאינן מקימות עילה לפסילה בשל חלופי הזמן אך ליתר הזהירות נתייחס אליהן.**
12. סעיף 177 – אין כל בעיה עם אמירה זו. זו אמירה שאין בה שבר של גזענות אלא פיתרון למלחמה באויב, לא בשל מוצאו. זוהי קריאה לממשלת ישראל לנקוט בפיתרון של הפרדה מהאויב, כפי שנקטה כלפי מתיישבי גוש קטיף (וצפון השומרון). לא ברורה הטענה כלפיי.
13. סעיף 178 – מדובר בקישור ל"כתבה" בלבד, ללא כל תימוכין (אין הקלטה). בנוסף, מחצית מהמבזק אלו מילים של האתר עצמו, כאשר לא ברור הקשר בין מילים אלו לציטוט אותו הם מייחסים לי. בכל מקרה מדובר בקטע עיתונות מוכחש ומסולף, וכאמור יש לפסול את הטענה על הסף.
14. סעיף 179 – שוב, מדובר בכתבה בלבד, ללא כל תימוכין ראייתיים לכך שהדברים אכן נאמרו, או שהם נאמרו באופן המצוטט. כאמור, יש לפסול טענה זו על הסף. זאת ועוד: מדובר בציטוט חלקי באופן מגמתני. זהו הציטוט המלא של הכתבה: **"אין דבר יותר סמלי מהעובדה שביום השנה ה-20 להירצחו של הרב כהנא מגיעים תלמידיו להמשיך את מאבקו באויב הערבי מהתנועה האיסלמית", אמר מרזל בתחילת השבוע.** "זכותנו לצעוד ולדרוש שתיפסק ההתרפסות מול תנועת הטרור – אנו דורשים, להוציא אל מחוץ לחוק את ראד סאלח וחבריו".

בכך חוטא המבקש, כהרגלו, בשני דברים נוספים :

א. הוא הסתיר שאין מדובר בדברים שלפי הטענה אמרתי בעת הצעדה, אלא בדברים שכביכול נאמרו "בתחילת השבוע" ולא ברור המקור לכך.

ב. הוא השמיט את המשך הציטוט הרלוונטי ביותר בו אניי מדגיש לפי הייחוס, שדברי מכוונים כלפי תנועת הטרור – היא התנועה האיסלמית של ראאד סאלח.

15. סעיף 180 – כבר נדון בבקשה הקודמת – ובג"ץ אישר את ההתמודדות. שוב, מדובר הן בכתבה בלבד ללא סימוכין והן בחומר ישן משנת 2011. אף לגופו של עניין, מדובר היה, לפי הטענה, בהתבטאות נגד התבוללות – ערך עליון שעמד בראש סדר העדיפויות של העם היהודי לאורך כל הדורות. סביר להניח שאם הייתה התבטאות כלשהי מצדי – הרי שהיא הובאה בהקצנה באותה כתבה, ואין מדובר בציטוט מדויק.

16. סעיף 181 – כבר נדון בבקשה הקודמת – ובג"ץ אישר את ההתמודדות. שוב עיוות וסילוף של ציטוטים. הציטוט היחיד בסרטון באתר "וואלה!" שנאמר מפי : "איפה שאנחנו מסתובבים המסתננים והפולשים מאפריקה לא מסתובבים"

בכלל, ניכר שהמרכז הרפורמי שם לו למטרה להשתיק כל מי שדעותיו אינן תואמות את תפישות המרכז ולהוציא מהמנגנון הדמוקרטי את מי שלוחם למען ערכי המדינה היהודית. שהרי על מה הטרוניה? על כך שקיימת תופעה של הסתננות לא חוקית ממדינות אפריקה ועל כך שהם "התנחלו" בעיקר בדרום ת"א והביאו עמם תופעה של פשיעה גואה כלפי תושבי המקום. אנשי דרום ת"א כבר זועקים שנים על כך שהם הפכו לקורבנות של תופעת ההסתננות האמורה. כפי שנאמר בכתבה – מטרת הביקור במקום הייתה מתן תחושה בטוחה יותר לתושבים וסיוע למשטרת ישראל לאכיפת החוק כלפי המסתננים ולתת תחושת של מעורבות כלפי אנשים זקנים וגלמודים. הכתבה מ"ידיעות אחרונות" (נספח י') אינה מגובה בהקלטה וממילא לא ניתן לסמוך על הציטוטים שבה כדברים שאכן נאמרו או שכך נאמרו הדברים.

17. סעיף 182 – לא ברורה הטענה כנגד הדברים המצוטטים. ראשית, שוב מדובר בציטוט חלקי ומגמתי שהוצא מהקשרו. רגע לפני המשפט המצוטט אמרתי : "תראו לאיזה מצב הגענו. בשביל לצעוד עם דגל ישראל, המשטרה תראו איזה פחד, אהרונוביץ (השר לביטחון פנים דאז) נמצא פה בעצמו יחד עם הליקופטרים וצפלין (בלון תצפית)". לא ברור מה הטרוניה על אמירה לפיה האויבים צריכים לחשוש להסתובב ברחובות העיר יפו, ושיהודי יוכל להרגיש בטוח להסתובב שם.

18. סעיף 183 – כבר נדון בבקשה הקודמת – ובג"ץ אישר את ההתמודדות. מעבר לכך, גם בציטוט עצמו הובהר שהבעתי תקווה שלא תפתח אלימות גדולה יותר.

19. סעיף 184 – כבר נדון בבקשה הקודמת – ובג"ץ אישר את ההתמודדות. יתירה מכך, שוב מדובר בציטוט חלקי, תוך הסתרת חלקים רלוונטיים אחרים מהריאיון – כמו אמירה המצדדת בהותרת פליטים בודדים שהם אכן פליטים, אך לא מסתנני עבודה שהם המאסה העיקרית של המסתננים. גם ביחס לציטוט השני בסעיף זה, המבקש השמיט בכוונה את תחילת המשפט .

20. סעיף 185 – הסתמכות על כתבה בלבד ללא הבאת המקור. מכל מקום, חרף העובדה שידוע שיש עמוד על שמי, שככל הנראה הוקם ומנוהל ע"י מעריצים שלי – אין זה עמוד שאני הקמתי, אני לא מנהל עמוד זה ואין לי קשר לתכניו ואני לא מחזיק כל חשבון פייסבוק ואף אינני מתמצא בתחום.

21. סעיף 186 – הציטוט מסולף. מצפייה בכתבה עולה שהמשפט הראשון שנאמר היה : "אני מכבד את הערבים ולכן אני יודע שהם לא יוותרו על מילימטר מתל אביב". בניגוד לנטען ע"י המבקש, בשלב זה נעשה חיתוך בעריכה ואז כביכול יש המשך : "אלה אויב, מי שחמאס זה אויב", מבלי שהובאו בכתבה המילים שקדמו למשפט זה.

22. סעיף 187 – המדובר בתוכנית הומרסיטית ידועה ! השדר מנחם טוקר הינו איש סטירה פוליטית והראיונות שנערכים אצלו אינם רציניים. מכל מקום, בעקבות דברי המבקשים, אני לוקח

- לתשומת ליבי שיש מי שמבין את הדברים בצורה לא נכונה, וכאשר אהיה חבר כנסת אהיה יותר זהיר ולא אדבר כך.
23. סעיף 188 – לא ברור מה הטענה. מכל מקום, מדובר על עבירות שבוצעו לפני למעלה מעשור ומכל מקום לא ברור איך עבירות כאלה פוסלות אדם מלהתמודד לכנסת....
24. סעיף 189 – כבר נדון בבקשה הקודמת – ובגי"ץ אישר את ההתמודדות. למעלה מן הנדרש אדגיש כי אני לא שמעתי שום צעקות כגון דא, ובכל מקרה בכל הכבוד גם אם אדם צועק צעקה כלשהי אין זה מחייב אותי. כמו כן אין ראייה שעמדתי בראש המפגינים ולא זכור לי דבר כזה. מעולם לא קראתי מוות לערבים, והניסיון לייחס לי זאת הוא נלוז.
25. סעיף 190 – כבר נדון בבקשה הקודמת. לא ברור מה הכתבה באה להוכיח (מעבר לעובדה שמדובר בכתבה ללא גיבוי ראיתי). יצוין, כפי שצוין בפעם שעברה, כי דף הפייסבוק האמור הוסר בשל תלונות של אנשי השמאל הקיצוני, הא ותו לא. ממילא, כאמור, אין זה דף השייך לי.
26. סעיף 191 – משאל מי צדק רבין או הרב כהנא – שוב מדובר בנושא שנדון בבקשה הקודמת. מדובר שוב על הסתמכות על כתבה אינטרנטית ללא תימוכין ראיתיים.
27. סעיף 192 – שוב מדובר בנושא שנדון בבקשה הקודמת. מדובר שוב על הסתמכות על כתבה אינטרנטית ללא תימוכין ראיתיים. זאת, מעבר לעובדה שהבעת דעה לפיה מעולם לא היה דו קיום הינה הבעת דעה עובדתית על המצב ששורר.
28. סעיף 193 – בפסקה הראשונה – לאחר המילה "לשנואי", שהיא בעצם ציטוט שלי את הכתב נחתכת ההקלטה ולא שומעים את המשך המשפט. דהיינו, דיברתי על אהבת יהודים אך הכתב ניסה להכניס לפי את השנאה, ועורכי הכתבה חתכו את מלוא התגובה. בנוגע לפסקה השנייה – מדובר רק בתיאור מצב שהיה לפני כ-35 שנים.
29. סעיף 194 – שוב מדובר בנושא שנדון בבקשה הקודמת. מעבר לעובדה שמדובר בפרסום בדף פייסבוק שכאמור אינו שייך לי (ובפוסט האמור ניתן אף לראות שהוא נכתב בלשון רבים – מה שעוד מוכיח שלא כתבתי אותו), מדובר באמירה כלפי טרוריסט המסונף לאחד מארגוני הטרור האכזריים ביותר. האם לדעת המבקש אסור לקלל טרוריסטים?
30. סעיף 195 – שוב מדובר בנושא שנדון בבקשה הקודמת. מדובר שוב על הסתמכות על כתבה אינטרנטית ללא תימוכין ראיתיים. מאחר ולא צורף קישור לפוסט האמור וכן לא הוצגה כל ראייה לשיתוף הפוסט בעמוד הפייסבוק הנושא את שמי (וכאמור לא שייך לי) אין מקום להתייחסות לכך.
31. סעיפים 196-197 – שוב מדובר בנושא שנדון בבקשה הקודמת. מדובר שוב על הסתמכות על כתבה אינטרנטית ללא תימוכין ראיתיים. בנוגע לפרסום בדף הפייסבוק – כאמור אין מדובר בדף שלי והדבר אף ניכר בכך שהטקסט לא הוצג בו כאמירה ישירה אלא הובא כציטוט (תחת מירכאות). גם לגופו של עניין, האם המבקש סבור שסירוב ללחוץ את ידו של יו"ר ועדת הבחירות מהווה עילה לפסילתו מהתמודדות לכנסת?! כמו כן בעבר גם סירבתי ללחוץ את ידו של השופט רובינשטיין מה שמלמד שאין כאן שום גזענות אלא ביקורת לגיטימית על בית המשפט ודוק, אפשר לאהוב את צעד זה אפשר שלא אך לא ברור לי מדוע מבקשים המבקשים לפסול אותי על בסיס זה.
- יוער, כי חרף הניסיון של המבקש לייחס לכל צעד ושעל שלי מניע גזעני, הרי שגם לפי הטקסט שמנסה המבקש לייחס לו – אין בו בדל של גזענות.
32. סעיף 198 – מדובר היה במחאה כנגד תומכי ארגון הטרור אש"ף, אשר הגיעו לאשקלון כדי לתמוך במחבל שהיה מאושפז בבית החולים, תוך שהם מניפים את דגלי ארגון הטרור. כפי שעולה מציטוט דבריי הם כוונו כלפי אותם תומכי טרור שהניפו דגלי ארגון הטרור.
33. סעיף 199 – מדובר שוב על הסתמכות על כתבה אינטרנטית ללא תימוכין ראיתיים. בסרטון שצורף לכתבה אין כל התבטאות כפי שנטען על ידי, וגם אין עדות לכך שמדובר היה ב"התכנסות אלימה". ממילא, אך המבקש לא מייחס לי התבטאויות אלו. אין גם כל סימוכין לטענת המבקש לפיה הקטע בו אני מופיע הינו לאחר ההכרזה על האירוע כעל התקהלות בלתי חוקית (אם אכן הייתה הכרזה שכזו).

34. סעיף 200 – ראוי לציין כי אני לא זה שכותב את הטורים שמתפרסמים רוב הטורים המתפרסמים בשמי והם נכתבים על ידי פעילים שמשתפים אותי ברעיון המרכזי של הטורים אך לא בכל מילה ומילה – מכל מקום סוף הטור מעיד על תוכנו – הטור אינו מתייחס לכל הערבים באשר הם, אלא לאויבים בלבד, אותם אלו שמרימים נשק או אבן ומנסים לפגוע ביהודים ולרצוח אותם, ואין ולא הייתה לי כל כוונה להכליל.
35. סעיף 201 – כמו במקרה בלעם, המבקש בא "לקלל" ויצא "מברך". החלק הראשון המצוטט מדבר על הצורך להתמודד עם האויב ומי שתומך באויבי ישראל. לגבי החלק השני – אני אומר שמציאות הפחד שנוצרה בציבור גרמה למצב בו "כל ערבי הפך לחפץ חשוד". לא בעיניו, אלא בעיני הציבור שחש פחד. ודוק: הבאתי דוגמה מכך שבעת שנסעתי ברכבת הקלה עלתה אישה ערבייה וכולם חששו שהיא עלולה להתפוצץ, ודווקא אני רציתי לשבת לידה, אך המקום לא היה פנוי.
- לגבי המשפט האחרון בציטוט – הוא התייחס לאותו אירוע בו בוטלה הפגנה בשל החשש מהתפרעויות של ערבים. התייחסתי לדברים בהקשר הזה בלבד, ולא אל כלל הערבים.
36. סעיף 202 – אכן אני מעודד חיילים שחיסלו מחבלים שבאו לרצוח ואני אוהב את כל חיילי צה"ל ומפנק אותם שנים רבות את כולם! יהודים, דרוזים ונוצרים, דתיים וחילוניים, אנשי ימין ושמאל מבחינתי כל חיילי צה"ל צדיקים!. המסקנה שמעלה המבקש בסעיף הינה פרשנות סובייקטיבית.
37. סעיפים 203-204 – אין זה סוד שאני מתלמידיו של הרב כהנא הי"ד שנרצח ע"י טרוריסט. מעיון בטקסט עולה שהתייחסתי לאויבים ומחבלים.
38. סעיף 205 – משמיעת דבריי עולה מפורשות שערכתי הבחנה – דיברתי רק על האויב ולא על כלל הערבים.
39. סעיף 206 – ראשית, מדובר בלקט, ולא ברור באיזו שנה צולם הסרטון, אולם אין ספק שאין מדובר בריאיון שצולם זמן רב לפני פרסום הלקט ע"י גורמים לא מזוהים. מכל מקום, הנהי של המבקש נתון למשפט לפיו למדתי את שכני שאני לא פרייאר "איך שמלמדים במזרח התיכון. לפעמים צריך להסביר עם הפה ולפעמים מסבירים עם הידיים". יודגש: לא דיברתי על דברים שלא במסגרת החוק!
- בנוגע לציטוט השני, ראיון בערוץ 7 – לא ברור על מה הטרוניה של המבקש. זאת, מעבר לעובדה, ששוב, לא ידוע מתי ניתן ריאיון זה וכמה זמן חלף מאז.
40. סעיף 207 – ראשית מדובר בציטוט חלקי ביותר. השיחה ממשיכה ובה אני מספר שאמרתי למח"ט שמתן "סוכריות" למחבלים רק מעודד אותם להמשיך במעשיהם ושיש לנקוט כלפיהם ביד קשה. זוהי רוח הדברים של הריאיון וזה גם מה שאמר בקטע המצוטט. הקטע השני המצוטט מדבר, שוב, על אויבים!
41. סעיף 208 – אני יליד ארצות הברית, אך עליתי לארץ בגיל שש שבועות ולכן אוצר המילים שלי באנגלית הוא לא גדול ולא הצלחתי להסביר את עצמי – אני מתכוון לאויבים בלבד ומצהיר כי עם כניסתי לכנסת אהיה זהיר יותר בהתבטאויות והאמירות – מה שאמרתי כאדם פרטי, לא ארשה לעצמי לומר כאיש ציבור.
- אבקש לציין כי הסרט נערך לפני שנים רבות ולדעתי הוא צולם בשנת 2012. ההתייחסות לד"ר גולדשטיין לא עוסקת במעשים שעשה במערת המכפלה אלא הרבה לפני כן ואפשר להבין את זה מהסרט.
42. סעיף 209 – כפי שצינתי לעיל, אני לא זה שכותב את הטורים שמתפרסמים, רוב הטורים המתפרסמים בשמי והם נכתבים על ידי פעילים שמשתפים אותי ברעיון המרכזי של הטורים אך לא בכל מילה ומילה. במקרה של המאמר הזה לא אני כתבתי אותו ואני חושב אמנם שיש הרבה ערבים שאינם נאמנים למדינה אך וודאי לא מכליל את כולם וערבים שאנמנים למדינת ישראל יתקבלו בברכה.
43. סעיף 210 – הצביעות נוטפת מסעיף זה – המבקש לא התנגד ולא ראה פסול בעקירת אוכלוסיה יהודית ממקום מושבה והעברתה למקום אחר. מפלגות השמאל (וגם חלק מה"ימין") חוזרות שוב ושוב על הצורך בהפרדות. אבל אם אני הוא זה שאומר את הדברים – זה פסול בעיני המבקש.

למען הבהר ספק לא כל הערבים בעיני הם אויבים ואני מתקן את עצמי. אני חושב בניגוד למבקש וארגוני שמאל שרוצים להזיז את כלל היהודים – אני לא חושב שצריך להזיז את כלל הערבים אלא רק את אלו שלא נאמנים למדינת ישראל.

44. סעיף 211 – לא ברור מדוע הובא הציטוט בעתירה. אין בו דבר פסול.

45. סעיף 212 – שוב, הרמה שלי באנגלית בעוכריי, כפי שאמרתי מקודם. למען הבהר ספק אני לא מבקש לגרש את כל הערבים מכאן כפי שאני אומר בכתבה בהמשך ועוסק רק באויבים.

46. סעיף 213 – בחלק הראשון מדובר על בעיית ההשתלטות הבלתי חוקית ובנייה בלתי חוקית נרחבת שדורשת טיפול רציני. בחלק השני – הפנתי לפתרונות: שאנחנו לא יכולים לפתור את הבעיות מול האויב כמו שפותרים בסוריה "או כמו שמילוסוביץ פתר ביגוסלביה או כמו עמים אחרים. אנחנו העם היהודי, יש לנו גנים אחרים וטבע אחר" (הקטע הנתון בציטוט הושמט באופן מכוון ע"י המבקש). בכל השיחה דובר על פיתרון בהתמודדות מול האויב. בהמשך – לגבי חלוקת הפיצות, דובר על כך לעיל ומכל מקום מדובר על הרג מחבלים רוצחים.

באשר לנאמר בדקה 16:15 מדובר בציטוט חלקי. בהמשך הבהרתי שכוונתי היא לתת האכיפה במגזר הערבי ודורש שוויון באכיפה כפי שנעשה כלפי המגזר היהודי. אני מציע לפעול במודל שנעשה בעמונה גם כלפי מי שאינו יהודי.

בהמשך (בקטע שמדקה 25:08) – מדובר על פיתרון למי שאינו נאמן למדינה.

בהמשך מדקה 33:23. אני בהחלט אומר שאני הולך בדרך שלא השתנתה אלפי שנים, הדרך של תורת ישראל!

המבקש כמוכן סלקטיבי באופן מכוון, והשמיט את הדברים החשובים שאמרתי לקראת סוף הריאיון (35:40), שבעצם מתמצתים את התפישה האמיתית שלי: "יש ערבים שאני מוכן להילחם עליהם, שעזרו למדינת ישראל, צד"לניקים, משת"פים, או סתם ערבים שהם נאמנים למדינה – הם לא אויבים שלי. אבל מי שנלחם נגדי הוא אויב ומי שרוצה לסלק אותי או להרוג אותי – אני רוצה לסלק אותו קודם".

47. סעיף 214 – כל יהודי מאמין מתפלל מדי יום שייבנה בית המקדש, לרבות בעלי מעמד כמו רבנים, חברי כנסת, שרים וגם שופטים, לרבות בבית המשפט העליון. בנוגע ל"חיילים ביחידת עילית" – בהמשך ההקלטה הבהרתי שהכוונה היא לחיילי הסברה, בפרט הסברה באמצעות הרשתות החברתיות.

בנוגע למקטע השני המובא בסעיף – זהו עיוות וסילוף מכוון מצד המבקש על הדברים שנאמרו. התבטאתי בחלק זה של הנאום כנגד חלוקת ירושלים דה-פקטו בידי ממשלות ישראל ע"י חומה שהוציאה שכונות מירושלים והותירה אף בעלי תעודות זהות כחולה מחוץ לגדר.

48. סעיף 215 – הציטוט הראשון הוצא מהקשרו – דובר על תופעת הגניבות הנרחבת שבשלה נאלצו לחקים שמירה מפני התופעה. הציטוט השני – שוב, פיתרון אל מול האויב.

49. סעיף 216 – הפנתי לכתבה ועמדתי על האבסורד שנוצר כאשר תושבי כפר ורדים התנגדו לקבלת בני הציבור החרדי, אולם התחרטו על כך כאשר גילו שמחצית מהזוכים בקרקעות הם ערבים. קישור לכתבה, שהמבקש בכוונה נמנע מלצרף:

<http://actualic.co.il/החילונים-התנגדו-שיבואו-חרדים-בסוף-ה>

50. סעיף 217 – שוב, אין מדובר בדף פייסבוק שלי ולא בשליטה שלי על התכנים בדף. זאת, מלבד העובדה שדובר שם עם התמודדות עם האויב.

51. סעיף 218 – לא ברורה הטענה. האם המבקש סבור שגם הגנה עצמית כבר אסורה במדינת ישראל?

52. סעיף 219 – גם בטוויטר שלי, שאני כן שותף להפעלתו יש עוד אנשים שמעלים גם הם ציוצים בשמי. למרות זאת מקבל על עצמי שבתור חבר כנסת אעקוב יותר אחרי הדברים המתפרסמים ואנקוט במשנה זהירות.

53. סעיף 220 – כמו שכתבתי למעלה לא אני הגורם היחיד שמעלה ציוצים בטוויטר ובמקרה זה לא אני רשמתי את הציוץ. באשר לציוץ עצמו, האם המבקש יודע לפרש את שתי המילים ? האם

המבקש יודע להגיד האם הכוונה הייתה שבקרוב אצלנו ירצו לגרש יהודים או שבקרוב אצלנו ירצו לגרש ערבים או שבקרוב אצלנו ארדואן יבצע את מדיניותו? למען הבהר ספק יצויין שאני לא חושב שעם ישראל בנוי לחקות את האכזריות של ארדואן.

54. סעיף 221 – כאמור, אין מדובר בדף פייסבוק שלי או בשליטתי. זאת מעבר לעובדה שהמבקש לא הביא כל ראיה שאותו פרסום שותף בדף הפייסבוק המיוחס לי (וכאמור אינו שלי). הקישור אינו מפנה לדף זה, אלא לדף אחר.

55. סעיף 222 – שוב, דובר שם על האויב. יחד עם זאת אקח לתשומת ליבי להבא שלא להתשמש במילים מכלילות.

56. סעיף 223 – שוב, אין מדובר בדף של או בשליטתי.

57. סעיף 224 – גם את זה לא אני כתבתי. מכל מקום מדובר היה בתקיפה אלימה, והתייחסות שם למי שאויב לפחות לפי הבנתי. כמובא לעיל, נאמר מפורשות שאין כל בעיה עם ערבי באשר הוא ערבי, ויש גם כאלה שאני אלחם בשבילם. מספר פעמים הערתי לאותם מנהלים שיפסיקו לכתוב בשמי דברים שאינם תואמים את השקפת עולמי.

58. סעיף 225 – לא אני כתבתי את הציוץ הזה.

59. סעיף 226 – שוב, אין מדובר בדף שלי.

60. סעיף 227 – שוב, אין מדובר בדף שלי. למעלה מן הצורך ייאמר, שנראה כי ההתבטאות שם כוונה כלפי אויבים, ובפרט כלפי המסתננים הבלתי חוקיים. כמו כן, גם הכותב אינו חשוד בגזענות כאשר הוא מכניס לתוך המשוואה גם יהודים.

61. סעיף 228 – שוב, אין מדובר בדף שלי. למעלה מן הצורך ייאמר, שההתבטאות שם כוונה כלפי אויבים.

62. סעיף 229 – לא אני כתבתי את הציוץ הזה. בכל מקרה עולה ממנו כי יש מחאה כנגד אפליה גזענית של מי שאינו ערבי באוניברסיטה העברית, ובפרט אפליית חיילי צה"ל בתוכנית המוצעת.

63. סעיפים 230-231 – שוב, אין מדובר בדף שלי. למעלה מן הצורך ייאמר, שההתבטאות שם כוונה כלפי התמודדות עם הטרור הרצחני של האויבים.

64. סעיף 232 – חאן אל אחמאר הוא דוגמה להיאחזות בלי חוקית, שאף בית המשפט העליון הורה לפנותה לפני חודשים רבים. מדוי"ח של תנועת "רגבים" עולה שמדובר בתוכנית סדורה של הרשות הפלשתינית ויהודים תומכי טרור, אשר מטרתה להשתלט על שטחים באזורי C, תוך הפרה בוטה של הסכמי הביניים. תוכנית זו נעשית בגיבוי ובמימון ממשלות זרות, ובפרט האיחוד האירופאי (ועל כך נכתב דו"ח נפרד ע"י "רגבים"). הסיור האמור בא למחות כנגד אוזלת ידה של ממשלת ישראל במלחמה בתוכנית זו של רשות הטרור האש"פית. קישורים לדו"חות של "רגבים":

<https://regavim.org.il/wp-content/uploads/2018/11/MakimShorashimRegavimReport.pdf>

<https://regavim.org.il/wp-content/uploads/2015/02/TheLastColony.pdf>

65. סעיף 233 – שוב, אין מדובר בדף שלי. למעלה מן הצורך ייאמר, שהדברים נבחנו במסגרת הדיון הקודם ומדובר בחומר ממוחזר, שההתבטאות שם כוונה כלפי התמודדות עם הטרור הרצחני של האויבים ועל מדיניות במגוון תחומים.

66. סעיף 234 – שוב, אין מדובר בדף שלי. למעלה מן הצורך ייאמר, כי קריאת הטקסט מלמדת שאין כאן שום גזענות!

67. סעיף 235 – לא מדובר בציוץ שלי. למעלה מן הנדרש אציין כי לקחתי בחשבון הערות המבקש והעובדה שמאן שהוא עשוי לסבור שמדובר בכל ערבי לוד ולא היא! – ניתן לראות שהכוונה היא למי שהצית ועשה תג מחיר.

68. סעיף 236 – ראשית, לא ברור מתי התקיים הריאיון בפועל. הקישור אליו מפנה המבקש הינו אל חשבון יוטיוב פרטי, שבעליו העלה את הריאיון מבלי שצוין מתי הוא התקיים. שנית, מדובר היה באזכרה במקום בו נרצחו אב ובנו – מרדכי ושלוש לפיד הי"ד.

שלישית – מקומם מאוד לראות את הצביעות הנוטפת מהבקשה ומסעיף זה, אשר היא עצמה צבועה בצבעים עזים של גזענות. בריאיון זה דובר על כנס שתוכנן לאותם ימים להתקיים במשכן הכנסת להגשמת תוכנית גזענית שכונתה "חברון תחילה" שמטרתה הייתה להביא לגירוש יהודי חברון, בשל היותם יהודים. המבקש לא נזעק על דבר פרסום הכנס והתוכנית, משתי סיבות:

א. מדובר על גירוש יהודים ולא ערבים.

ב. מארגני הכנס היו חביבי המבקש: חברי הכנסת אימן עודה (חד"ש – הרשימה המשותפת), ח"כ מיכל רוזין (מרצ), וח"כ דב חנין (חד"ש – הרשימה המשותפת). בכנס היו צפויים להשתתף ארגוני שמאל קיצוני חוץ פרלמנטריים כגון: "יש דין" (שאף הכין "דף מידע" לכנס, "שלום עכשיו", "שוברים שתיקה" ו"בצלם".

מיותר לציין שאת מארגני הכנס הגזעני הזה לא ביקש העותר לפסול מהתמודדות לכנסת.

מצ"ב קישור למידע על הכנס באתר מפלגת חד"ש:

<http://hadash.org.il/תנועות-שלום-קוראות-להשתתף-בכנס-מפנים-א>

מצ"ב קישור ל"דף המידע" של ארגון "יש דין": <http://bit.ly/HebronData>.

69. סעיפים 237-243 – שוב, אין מדובר בדף שלי. למעלה מן הצורך ייאמר, שההתבטאות שם כוונה כלפי התמודדות עם הטרור הרצחני של האויבים. כמו כן אבקש לציין כי חלק מהדברים שהובאו נבחנו כבר על ידי בית המשפט בסיבוב הקודם.

70. סעיף 244 – ראשית, הברורות של המבקש נשקפת בתחילת הציטוט. אמרתי "כאשר קם אויב שאומר מי ה' " (ולא מי אשם...). שנית, דיברתי באותו כנס על הדרכים הרצויות מבחינתו למלחמה באויב. במסגרת מלחמת החורמה באויב הצעתי גם הפניית משאבי הביטוח הלאומי מהאויב אל מי שזקוק לכך.

לגבי הסטיקרים הנטענים – לא ברור על מה מסמך המבקש בטענתו זו ואני לא הפצתי אותם.

71. סעיף 245 – שוב, אין מדובר בדף שלי למעלה מן הצורך ייאמר, שהמבקש לא צירף קישור לפוסט הנטען וצילום המסך שצירף חתוך ומשום כך ממילא לא ניתן להתייחס לכך אם כי קריאת החלקים שאפשר לקרוא מלמדים שכנראה זה ציטוט מתוך עקרונות עוצמה יהודית – העקרונות הללו נבחנו על ידי בית המשפט ועמדו בפני הועדה והשופטים בפעם הקודמת.

72. סעיף 246 – האמירות שלי בריאיון נובעות מתפיסות אנתרופולוגיות וסטטיסטיות לפיהן אני מאמין שהרבה ערבים פה הם אויב של מדינת ישראל. עם זאת, הדגשתי שוב ושוב שאני יודע שזה לא כל הערבים ואני לא עושה הכללה גורפת. כמו כן אבקש לציין על אוצר המילים הדל שלי באנגלית.

73. סעיף 247 – לא ברור מה הטענה של המבקש ביחס לסעיף זה.

74. סעיף 248 – כפי שחזרתי ואמרתי וגם זה מופיע בקטע המתורגם האנגלית שלי לא טובה ואני אומר את זה מפורשות – לכן בכל הכבוד אי אפשר להשתמש בזה עילה לפסול אותי. למעלה מן הנדרש עיון בקטע מלמד שאני עוסק בערביי חברון ואירועי תרפ"ט שזכור חברון היא עיר בשליטת חמאס כאשר שבעה מתוך שבעה חברי הפרלמנט הם אנשי חמאס וראש העיר הינו מחבל שרצח שישה יהודים ואליהם התכוונתי ודיברתי.

75. סעיף 249 – זהו ניסיון ציני ליצור אנטגוניזם בקרב הרשות השופטת כלפי בשל ביקורתי עליה.

76. סעיף 250 – מצפיייה בסרטון עולה בבירור שהאמירה הראשונה הייתה הלצה בלבד וכך גם הבינו זאת שאר הנוכחים. לגבי האמירה השנייה המודגשת – גם היא נאמרה כהלצה (ואכן הנוכחים צחקו) וגם זו לא הייתה אמירה שלי אלא ציטוט של הודעה שמישהו שלח לי. בין היתר, דיברתי על האיסור לוותר (על ארץ ישראל). זוהי אמירה לגיטימית לחלוטין, שנאמרת ע"י פוליטיקאים ממגוון המפלגות וכן ע"י אישי ציבור. יוער, שבשורה האחרונה בציטוט נאמר "לרכוש של הראשים של זורקי האבנים", ולא כפי שנכתב. מכל מקום, הפרסום בפייסבוק לא נעשה על ידי.

77. סעיף 251 – לא ברורה טענת המבקש בנוגע לסעיף זה.

78. סעיף 252 – לא ברורה טענת המבקש בנוגע לסעיף זה.

79. סעיף 253 – לא ברורה טענת המבקש. מדובר על אמירה מתונה, שלא קוראת לחיסול האויב אלא ליישב אותם בארצות אחרות.

80. סעיף 254 – הדבר היחיד שעולה מכל טענות המבקש הוא – שאני מבקש למצוא פתרונות ומענה לאויבי המדינה שמבקשים לרצוח ולפגוע ביהודים. הבהרתי לא אחת במקורות דלעיל, שאיני מתכוון לכלל הערבים או לאוכלוסייה מסויימת עקב מוצאה, אלא רק לאלו שהינם אויבים או תומכי האויב ומבקשים לחסלה ולפגוע ביהודים באשר הם. יתירה מכך – הבהרתי כאמור לעיל, שבמצב בו ערבים נאמנים למדינה, ובפרט כאלו שתומכים ומסייעים לה – אני אלחם עבורם. דין הבקשה, אם כן, להידחות מכל וכל.

התייחסות לטענות העובדתיות של תנועת העבודה

81. כפי שפתחתי ואמרתי המדובר בבקשה שהוגשה ללא תצהיר ולכן דינה להימחק, מכל מקום ורק למען הזהירות, רוב טיעוניה של המבקשת הם טיעונים ממוחזרים שכבר נדונו זה מכבר הן בוועדת הבחירות והן בבית המשפט העליון במערכת הבחירות לכנסת ה-21. חרף זאת, ועדת הבחירות אישרה את מועמדותם של המשיבים. אף בית המשפט העליון אישר את מועמדות המשיבים. כמו כן עיון בבקשה מלמד שבחלקים רבים אנשי סיעת העבודה פשוט מעתיקים מבקשת המרכז הרפורמי...

82. משכך, כל הראיות אשר קדמו להחלטות ועדת הבחירות ובית המשפט העליון, אינן רלוונטיות וכבר בבחינת מעשה עשוי שהוכרע.

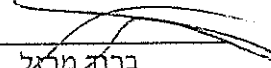
83. חרף זאת, תובא להלן התייחסות בקצרה לדברים המיוחסים לי. אבקש לציין ולהעיר כי רוב חלקי הבקשה אינה מיוחסת לי אבל אני נדהם מכך שאנשי סיעת העבודה פשוט העתיקו את הבקשה הקודמת של הרפורמים, והגישו אותה כולל השגיאות והטעויות כמו הגשת רישום פלילי שהתיישן....

84. מכל מקום בכל מה שקשור לטענות הספציפיות כלפי:

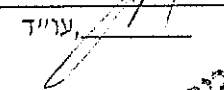
85. סעיף 112 – הטענות לא מבוססות ועל כן לא ניתן להתייחס אליהם.

86. סעיפים 113-123 – החומר הזה עמד בפני ועדת הבחירות והן בית המשפט. לטעמי זו זילות להביא דברים שכבר עמדו בפני הועדה ובפני שופטים ויש כאן מסר שהמבקשת שהעתיקה את רוב חלקי בקשתה מאנשי המרכז הרפורמי ורצו מאוד מאוד להיות הראשונים בהגשה עשו טעויות מביכות והגישו חומרים שרובם ככולם הוגשו.

87. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

ברוך מרזל

הנני מאשר כי ביום 19. 8. 13 הופיע בפני הח"מ עוה"ד/משק/א"י במשרד שברחי בירושלים מר ברוך מרזל, המוכר לי אישית ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את קאמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עו"ד
איתמר מן-גביר, עו"ד
מ.ר. 61078
טל 052-8693867